

Ja haveu adquirit el vostre carnet de segells «Pro Infància»?

Val 15 cèntims

Correspondència: Francesc Montsalvatge, 18.—OLOTT

Després de la tempesta

Beneïda sies tempestat passada
perquè em fas aixecà els ulls a la llum nova

J. Maragall

Cal reconèixer que la sotragada ha estat forta i això, no sols per la seva intensitat sinó també per la extensió que ha assolit tot al llarg de la Península Ibèrica, ço que fa creure una preparació fonda i molt mal intencionada duta a terme per agents malèvols, que havia precedit al seu esclat.

Val a dir, però, també, que mai com en aquesta ocasió havia quedat tan ben palesada l'existència d'uns inductors inconfessables, ni s'havia posat tant al viú l'existència de tota una trama d'interessos lligats en l'èxit de l'intent que, gracies a la serenitat de la gent i a la enteresa de la majoria dels obrers es va veure fallat ja des del primer moment.

Cal remarcar que una de les característiques del moviment aquest, que pot comprovar-se per les fotografies publicades en la premsa gràfica, és la existència, sobretot fora de Catalunya, de molt element jove compromès, i és que ell venia preparat, ja de temps, per una literatura infecta que es pot dir que té el seu exponent en el tipus de llibre que amb el títol de «Un

hombre de treinta años» va publicar-se a Madrid fa alguns mesos i del que n'ha corregut un cartell de propaganda que és la més escandalosa de les provocacions.

Val a dir però també, que amb la decidida actitud de prestigiosos elements que, des de la dreta a l'esquerra, s'han posat a favor del bon sentit, s'ha palesat l'aïllament dels que portaven la revolta i, per això, quan algú em parla de la situació del moment amb massa escarafalls, no puc estar-me de situar-lo d'un cop a mitjans del segle passat, quan les bullangues dels absolutistes i les guerres civils tenien constantment a la gent amb l'ai al cor. Avui s'ha manifestat, en tot moment, una autoritat responsable que si, en alguns moments, no ha respost com calia ha estat a causa d'haver de fer-se fonedissa abans de gaire.

Però com no hem vingut a comentar els fets luctuosos que ja pertanyen al passat, sinó a celebrar la normalitat restablerta, sols ens resta desitjar la seva permanència i que l'ordre i l'autoritat siguin d'ara endavant permanents en tota la República.

R. VAYREDA

Jacop Marti

Vida Catalana

Manifest de la Unió Catalanista

Catalans:

S'estan suportant, amb una serenitat que no té res d'exemplar, atrevides arrogàncies prodigades contra Catalunya per homes preponderants en l'acció política de l'Estat espanyol. La paraula ha pres en les altures la forma d'una agressió compartida per grans nuclis, mentre els fets són cada dia més amenaçants, tan en l'ordre polític com en l'econòmic. Catalunya ha esdevingut un camp de batalla, on el sadisme inhumà i la voluptuositat de la sang innocent vessada han pres estat consuetudinari. I mentre la immigració augmenta la mà d'obra en vaga, s'està produint un moviment de trasllació d'indústries catalanes cap a l'interior ibèric, promogut i protegit pel capitalisme espanyol.

Sembla que res de tot això no interessi ni commogui ningú. Catalunya no replica. Catalunya calla i suporta. Talment diria's que plana damunt del nostre poble com una mena de masec, com una certa fatiga espiritual que, si bé no la insensibilitza, li lleva el sentit normal de la vitalitat col·lectiva.

La Unió Catalanista, en fer paleses aquestes realitats, posa de manifest que aquest enervament general, que aquesta postració social desoladora, té efecte a conseqüència de la manera trista i lamentable com es combaten els partits polítics predominants en el nostre país, car és innegable que això està produint l'íntim descontent de les gents i és causa de la manca de confiança en el futur de la vida nacional catalana.

Sembla que els partits han oblidat que no es deuen simplement a ells mateixos, sinó que es deuen, en essència, a la Pàtria. Per tant, es fa precís dir-los que si bé és molt comprensible una lluita per esperit d'evolució en l'intervencionisme polític, no és comprensible ni res el justifica l'estat d'insolidaritat catalana amb què es produeixen, mantenint aquesta mena de guerra civil sense treva entaulada entre nacionals de la nostra terra.

Que cap nucli no se senti orgullós en excés de la seva obra ni dels seus triomfs ni de les seves mobilitzacions de masses. Els mèrits polítics són sempre mèrits relatius. I en aquests moments molt més que en cap altre.

Cal mirar Catalunya. I qui la miri amb ulls sotjadors de patriota, veurà que la nostra terra, a malgrat de tota mena d'èxits de dreta, esquerra o centre, es decep; viu amb l'ànima retuda.

Es fa necessari esvair enganyoses il·lusions. Avui hom reforça o segueix els partits predominants per pura contraposició o per esma, però sense la flama d'una gran fe interna, puix les realitats vives de la política no són pas per a aixecar

les forces espirituals d'un país com el nostre que té tant a conquerir. Sobretot mentre li sigui assenyalat com a objectiu precís i necessari—per a sostenir les posicions assolides—la solidaritat d'un o altre sector d'ací amb tal o tal sector polític espanyol.

La Unió Catalanista, tant pel sentiment nacional que la impulsa com per una visió clara de les realitats, ha de declarar que la solidaritat prèvia i essencial, que la solidaritat indefugible i que espera el nostre poble en aquests moments, és la solidaritat de catalans amb catalans.

Solidaritat per damunt les lluites de partit; la rèplica comunal de Catalunya a l'agressivitat espanyolitzadora; la reacció defensiva de la nostra riquesa patrimonial. Aquestes són les accions que ens manquen i que fretura Catalunya. Això és el que vol el nostre poble. I això és urgent, precís i necessari, car—a malgrat de tot èxit extern—només serà amb aquestes accions virilitzants que es podrà aixecar la decaiguda força espiritual de la gent catalana, inspirant en elles la fe plena en els idearis assenyaladors d'un futur col·lectiu sempre més noble i més gran.

La Unió Catalanista sempre ha estat i continua essent una afirmació d'irreductibilitat nacionalista. Però comprèn que, si bé la doctrina que implica la seva posició és taxativa i determinada, els problemes, en el sentit polític, que es presenten en la vida del nostre poble tenen les seves característiques circumstancials. No és ara l'hora dels que volen més ni la dels que volen menys per a Catalunya. Així comprenent-ho i entenent que les circumstàncies s'imposen per damunt d'interessos partidistes i de postulats doctrinaris, porta la seva veu al carrer, reclamant la solidaritat catalana que la Pàtria necessita i el poble intueix com a imprescindible en aquests moments.

Mai la Unió Catalanista no ha emès la seva opinió ni ha proposat seguir una ruta amb el premeditat propòsit de servir els interessos de cap partit determinat. Res no legitimaria, doncs, que algú la judiqués fora del marge de la sinceritat, acumulant-li reserves mentals o segones intencions que només són capaços de tenir els que les saben pensar. I espera, finalment, del sentit patriòtic dels partits organitzats que, no perquè la Unió Catalanista sigui una institució esdevinguda modesta dintre el catalanisme actuant, deixaran d'examinar i judicar l'esperit substancial d'aquest manifest, que posa a la consideració del poble i a la de tots, absolutament tots els partits nacionals de Catalunya.

Barcelona, 3 de desembre de 1933.

La Junta Permanent.

No oblidem Catalunya

L'ex-diputat nacionalista Manuel Carrasco i Formiguera ha publicat en El Matí el següent article que ens plau reproduir:

No crec que sigui aquesta l'hora més oportuna per a analitzar les causes que han portat la nostra Pàtria a la situació actual. Seria difícil, per no dir impossible, pretendre jutjar-les amb un criteri objectiu; i del contrast i la contraposició de criteris subjectius diversos en l'escandallament d'aquelles causes podria derivar-se'n l'agreujament del més temible del mals, entre els molts que pateix Catalunya: la divisió dels catalans.

Crec, però, que no seria pretensió excessiva intentar una coincidència, mal que sigui provisional en l'examen i estimació purament objectius dels perills que la situació actual comporta i que amenacen, si no la subsistència, el normal desenvolupament i ascensió de la nostra personalitat nacional; perills greus que exigeixen el bandejament de tots els motius de divergència i la superació victoriosa de la present crisi nacional en una nova i generosa solidaritat catalana.

Així sense altra credencial que la de la meva fervor patriòtica, goso acudir, a l'hospitalitat acollidora de les pàgines d'*El Matí* amb l'intent exclusiu de subratllar la gravetat i la imminència d'aquests perills, denunciats també darrerament per diversos sectors d'opinió catalana, i en la confiança que aquesta retardada però falaguera reacció serà suficient perquè no oblidem els nostres deures patriòtics i cerquem tots plegats els mitjans d'acomplir-los fidelment.

Anem a l'examen de la realitat crua i nua, sense voler fer la dissecció de les causes: el fet indiscutible és que avui la gran família catalana es troba malpartida en dos bàndols irreconciliables, qualificats, tan arbitràriament com vulgueu, de Dreta i d'Esquerra.

L'antagonisme que separa aquests dos bàndols ha fet perdre tota possibilitat d'equilibri en la nostra política nacional i en l'un i en l'altre cantó és negligida la condició nacionalista del nostre problema i tota actuació, tota inquietud per la consecució de l'ideal risquen d'ésser posposats a una prèvia i obsessionant preocupació: l'anihilament de l'adversari.

I aquesta seria una ben migrada aspiració. Qualsevol que sigui la posició relativa dels dos exèrcits bel·ligerants, adés dominant l'un ara reaccionant l'altre, el fet necessari i fatal, que ni l'un ni l'altre no haurien d'oblidar, és que el cos sagrat de la Pàtria és compost de tots dos. I cal que ni la dreta ni l'esquerra no es facin il·lusions, car tot intent de mutilació o de destrucció definitiva del sector oposat seria quimèric. La paritat quantitativa, gairebé numèrica de les dues forces en joc portaria forçosament al moviment d'oscil·lacions violentes, obeint a la llei física del pèndol i com més s'intentés i forçés la desviació en un sentit determinat, amb

major violència es produiria la reacció contrària. Per això, ultra ésser sacrílega, seria eixorca la pretensió, de qualsevol dels bàndols, d'ofegar l'oposat amb violències fratricides. El cos de la Pàtria no pot ésser mutilat. Altrament, la pruïja anihiladora, en desfermar-se, no pot ésser controlada, no reconeix límit ni mesura i si en un moment de follia l'allau destructora reeixís, d'aquest reeiximent no en pervindria la victòria d'un bàndol, sinó la ruïna de la Pàtria. I això és el que per damunt de tot, i a tots, ens cal i ens interessa d'evitar.

La gravetat de la situació actual esdevé esgarriofosament caracteritzada per diverses i perilloses complicacions que afebleixen les defenses del cos de la Pàtria. Car d'una banda els exabruptes nihilistes dels extremismes roigs i de l'altra la catalanofòbia—que ha estat llur aglutinant suprem—de bona part de les dretes espanyoles triomfants, beneficiant de les nostres lluites internes, són com dos monstres famolencs disposats a engolir despietadament les migrades reserves del nostre esperit nacional tan tristament afeblit per l'apassionament partidista posat al servei de sectarismes provincians i antiquats.

No oblidem Catalunya i remoguem tot allò que pugui ésser obstacle per a l'assoliment de la generosa solidaritat que ens és indispensable. Que cap partit i cap agrupació política—per gran que sigui la seva força—que cap estament de la nostra terra—per molt important que sigui o pugui semblar la seva participació en el conjunt del país—no tingui la pretensió de creure's, ell sol, posseïdor dels mitjans suficients per a la salvació de la Pàtria.

Ni la dreta pot prescindir de l'esquerra ni l'esquerra de la dreta; ni l'un estament pot ofegar l'altre, car l'esquerra i la dreta i tots els estaments han d'ésser solidaris i unànimes en l'amor a Catalunya. Cap sector social, cap nucli d'opinió, per petit que sigui o pugui semblar, no pot ésser negligit. Hem d'ésser-hi tots a salvar Catalunya, perquè ens salvem tots. El moment és greu. Cal que els enemics de Catalunya tinguin la sensació que tots, absolutament tots els catalans, estem disposats en els moments de perill per Catalunya, a unir-nos fermament en la defensa de la llibertat i de l'esdevenidor de la nostra pàtria catalana.

M. CARRASCO I FORMIGUERA

Per la salut dels nostres infants
Compreu els Segells
Pro-Infància

Esperanto arreu del món

Una nova escola d'esperanto a Dinamarca

La nació esperantista és la més admirable de totes les nacions. Si mireu les cartes geogràfiques enlloc la trobareu, però els esperantistes saben bé on és aquest important país, car està situat en qualsevol lloc on ells es reuneixen i conviuen. Per això l'esperantista a tot arreu del món hi troba una pàtria i una família que l'estima de tot cor.

Aquest any jo he passat uns quants dies a Dinamarca per assistir als cursos d'esperanto que per primera vegada s'han organitzat en la petita xamosa vila de Silkeborg. En ella s'ha fundat una segona escola esperantista, la qual és, com una germana petita de l'Esperanta-Domo, d'Arnhem (Holanda).

El curs per a perfeccionament dels que hauran d'ésser professors d'esperanto tingué lloc del 21 al 31 de juliol. Hi havien cinc nacions representades entre una cinquantena d'alumnes que eren: Dinamarca, Suècia, Alemanya, Holanda i França.

Aquest curs el dirigia la senyoreta Margareta Saxl, de Berlin, famosa professora del mètode de Sseh. Ella instruí als alumnes la manera d'ensenyar amb aquest mètode, explicant-los la manera com ho podien fer millor. Els alumnes feren exercicis de lliçons de prova, actuant com a professors, fent-ne la crítica la senyoreta Saxl, per a que cada alumne, en acabar el curs sigui apte per a aplicar aquell mètode amb eficàcia.

El senyor Friis, membre del Comitè del curs, donà

interessants explicacions sobre els problemes gramaticals i llingüístics, dels quals també n'hi han en el nostre fàcil esperanto.

El senyor Neergaard, de Copenhague, tractà de la lexicologia esperanta, explicant l'admirable sistema d'aquesta llengua i les seves procedències; tema d'alt nivell, el qual denota un perfecte coneixement del que tractava.

També tingueren lloc conferències sobre la literatura esperanta i d'història del nostre moviment. Tots aquests temes són no tan sols útils sinó també necessaris als esperantistes refinats.

Cal mencionar també les belles excursions que tots plegats férem als pintorescs voltants de Silkeborg on visquérem en veritable confraternitat, oblidant les diverses nacionalitats de que procedíem, i essent tan sols persones germanes, que es comprenen i s'estimen els uns als altres.

Aquests cursos internacionals són absolutament necessaris per a l'èxit i la propagació del nostre moviment. Des d'ara cada any el curs d'estiu serà a Silkeborg; això convé ho sàpiguen molts esperantistes de totes les nacions per a que hi prenguin part i es perfeccionin en coneixements tot gaudint en aquell bell país de dies inol·lidables.

A. Thibault, (francès que ha pres part en aquest curs).

Traduït d'«Heroldo de Esperanto».

L'Esperanto i la Pau

Fa unes desenes d'anys UN HOME, el doctor Zamenhof, escribia: «ni semas kaj semas konstante»; nosaltres semrem i semrem constantment. A continuació explicava que de les llegums sembrades se'n perdia una gran part, però a pesar d'això estava satisfet del seu treball, ja que el fruit que en sortia era molt profitós per a l'humanitat. En efecte, si no s'haguessin perdut les llegums a que es referia Zamenhof, no hauria estat possible que una classe dominant pogués portar a l'Escorxador Europeu els 15 milions d'hommes que perderen la vida en la gran contenda.

Ben clar ens explica Remarque en el seu famós llibre «Res de nou a l'Oest», la forma amb què es mataven els uns amb els altres en les lluites cos a cos. No era el francès el que clavava el sagnant fusell al ventrell de l'alemany, o viceversa, sinó que el francès i l'alemany, en l'impossibilitat de poder parlar-se, veien la mort en l'uniforme del seu adversari, i contra la mort lluitaven i no contra l'home de més enllà de la frontera de la pàtria... dels altres.

Si aquells homes s'haguessin pogut entendre, estem segurs que si no s'hagués evitat el desastre, quan menys el nombre de víctimes hauria estat molt inferior i tal vegada tots plegats s'haurien avingut i haurien acabat amb qui manava degollar-los i s'enriquia amb la seva mort.

Per altra part, si la majoria de la premsa mundial fos en un mateix idioma, l'humanitat entera s'alçaria en peu per impedir una nova guerra quan d'aquesta es parlés, ja que tots coneixeríem quins són els nostres vertaders enemics i no veuria com aitals ni al francès, l'alemany o al rus: i es donaria compte que

l'enemic més gran que té l'home és la diferència d'idiomes, la qual solament ens la poden alabar alguns vils, però que en veritat és l'enemiga de tot honrat.

Zamenhof, donant-se compte que l'humanitat estava dividida en mil formes distintes, portà tot el seu esforç per a unir-la i creà l'arma més eficaç per a MATAR LA GUERRA, és a dir, confeccionà un idioma artificial, L'ESPERANTO, clar i senzillíssim, el qual s'aprèn amb facilitat.

L'Esperanto també serveix i simplifica el comerç internacional, ja que de la manera actual el comerç internacional és un luxe que solament poden gastar les cases que tenen mitjans per a mantenir un intèrpret, i amb l'Esperanto, qualsevol persona que l'hagi estudiat solament uns pocs dies, pot relacionar-se amb l'estranger.

També l'Esperanto afavoriria en gran manera el turisme, ja que, tanmateix, ara hom no es pot moure de casa sense saber varis idiomes. En fi, la llengua creada per Zamenhof ve a resoldre'ns els problemes més greus de la nostra existència. L'aprendre'l, doncs, no és un luxe, sinó una necessitat; més ben dit, és una obligació que tenim d'imposar-nos si volem considerar-nos lliures, ja que tot i havent-hi fronteres, l'Esperanto, quan menys, ens allibera espiritualment i ens permet relacionar-nos amb els *samideanoj* de tots els països, i ens entera de coses que jamai sabríem i que ignorem.

Ciutadanes i ciutadans de totes les idees i religions, per la pau, pel progués i per la cultura, propagueu i apreneu l'Esperanto!

MANUEL SALA
de «La Nova Olota Estelo»

MARIAN PLANELLA

Dóna a conèixer al públic que ha obert un taller de SASTRERIA al carrer de Salvador Seguí, 8 (davant el Centre Obrer)

TRAJOS I ABRICS:

Tall i Confecció, des de 40 pessetes

L'economia aparellada amb l'abundor

Hotel Europa

Ja fa les seves compres en el Palau de les Mitges?
Extens assortit Preus reduïts

Vida de la Ciutat

MUNICIPALS

Sessió de la juntament

Sota la presidència del batlle senyor Aubert i assistint-hi els regidors senyors Llosas, Agustí, Vidal, Boix, Iglésies, Blanc, Ortiz i Garganta, dijous passat l'Ajuntament celebrà sessió ordinària de segona convocatòria.

Fou llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

Fou aprovada l'assignació de productes feta per la Direcció General de Rendes públiques a aquest Ajuntament als efectes de la percepció de l'arbitri sobre producte net de les companyies anònimes, durant el trieni 1933-36 de la Societat «Banca Arnús» (el 0'975 per cent).

S'aprovaren, acordant exposar-ho al públic per a reclamacions, els Padrons de contribuents per arbitris sobre circulació de carruatges, circulació de carretons de mà, circulació de gossos i arbitris amb fins no fiscals per portes i finestres que s'obrin a l'exterior.

Acabada l'ordre del dia, el senyor Garganta prengué la paraula per a impugnar algunes de les afirmacions fetes pel senyor A. Dot-Arxé en les pàgines de LLUITA sobre l'Escola de Segon Ensenyament. Tot el parlament del senyor Garganta fou una ratificació, accentuada més encara, dels atacs que dirigí al senyor Dot en la sessió anterior, per les seves gestions sobre l'esmentada Escola. També prengueren part en aquest debat, que la presidència deixà estendre una mica massa, els senyors Vidal, Agustí, Llosas i Iglésies, ultra el senyor President, ratificant-se els dos últims en el que ja tenien dit, això és, que les gestions del senyor Dot havien estat fetes amb l'assentiment personal d'ambdós.

Liquidat aquest afer, el senyor Llosas demanà una explicació a la presidència sobre la poda dels arbres del Passeig de Barcelona. El senyor Aubert donà compte detalladament de les gestions que ha realitzat per evitar-la, ço que no ha estat possible d'una manera total i com era de desitjar, sinó obtenint que en lloc de deixar el tronc pelat es deixés un metre i mig de brancatge, que fou tot el que es pogué obtenir. El senyor

Politica de campanar

Un afer lamentable

Es ja del domini públic l'espectacle gens edificant que un determinat senyor regidor va promoure en la penúltima sessió del nostre Consistori, en motiu de certes gestions efectuades pel diputat per aquesta circumscripció senyor A. Dot-Arxé referents a la nostra Escola de segon ensenyament.

Dijous passat, i a conseqüència de l'article del senyor Dot aparegut en aquestes pàgines en el nostre darrer número, en el qual el nostre diputat es defensava dels càrrecs que se li feien, l'al·ludit senyor regidor repetí l'espectacle, corregit i augmentat encara.

Sobre aquest afer, nosaltres també havem de dir-hi la nostra. Per avui, és a dir, amb el propòsit de deixar-ho per la setmana entrant doncs el temps no ens permet fer-ho ara, no entrarem en la qüestió diguem-ne tècnica de la creació de l'Escola de Segon Ensenyament ni sobre l'encert o desencert de les gestions del senyor Dot. Tant en l'una cosa com en l'altra hi ha molt per dir i volem dedicar-hi el temps i l'espai que es mereixen.

Ara bé; de primer moment, si que no volem deixar passar per alt la forma desmesurada i fora de to que el senyor Garganta va emprar en els seus atacs contra el senyor Dot. Per un moment, volem suposar que les gestions del senyor Dot no han estat del tot afortunades. (Ja ho escatirem un altra dia, però per ara suposem-ho així). Però per més desatinades que haguessin estat aquestes gestions, jamai haurien justificat el vocabulari groixut i derrotista emprat pel senyor Garganta i la reticència en els seus atacs de la qual feu gala.

Ho direm amb tota franquesa: Sentida des del públic (i creiem que a tota l'opinió imparcial li haurà causat la mateixa impressió) la peroració del senyor Garganta feia l'efecte de la d'un despitat. No s'hi va veure res més que la revenja del candidat derrotat contra el candidat triomfant. La repetició, fins a l'infinit, d'unes paraules com «incapacitat», «barrabassada», «ignorància», «llec», «ineptitud», «calamitat», «desgràcia», amb tots els sinònims i derivats del Diccionari, no diu gaire a favor de la ponderació i l'equilibri de nervis del senyor regidor que les emprava i més tenint en compte la refinada cultura d'aquest senyor regidor.

Ajudà encara més a posar en evidència l'actitud desenfocada del senyor Garganta, la intervenció del senyor Agustí. Aquest senyor, combaté, com ha combatut sempre, la creació de l'Escola i la nova modalitat que ha pres avui al passar a mans de l'Estat. Però en la oposició, en la crítica del senyor Agustí no hi hagué cap mot gruixut, mortificador per a ningú, ni s'hi vegé cap animadversió contra cap persona. Ben al revés del senyor Garganta que féu l'efecte que tenia pendent alguna qüestió personal amb el senyor Dot.

Resumint: Les dues sessions darrerament celebrades pel nostre Ajuntament, han causat una llastimosa impressió, puix han posat de manifest que encara hi ha algú que no pot estar-se de ressucitar aquella trista política de campanar, personalista més que res més, i la qual ja creiem per sempre bandejada de la nostra ciutat. El mateix senyor regidor es queixava de la desconsideració que representa pel Consistori el fet que les gestions del senyor Dot hagin estat fetes a

Llosas es donà per satisfet, pregant que consti en acta la satisfacció del Consistori pel bon zel del senyor batlle desplegat en aquesta qüestió.

I sense altres assumptes a tractar, s'aixecà la sessió.

El nostre número vinent, corresponent a les Festes de Nadal, serà doble i correspondrà als números XIII i XIV. Per tant, el dia 30 d'aquest mes deixarà de sortir LLUITA, espai de temps que aprofitarem per a iniciar importants reformes en el nostre periòdic.

El zel d'un secretari

Tots els qui assistiren a la sessió municipal de dijous pogueren constatar el zel del qual féu gala el nostre secretari municipal en l'escriptura de l'acta de la sessió anterior, principalment a la part que es referia a l'afer de l'Escola de segon Ensenyament. L'esmentat secretari mostrà en aquest tros de la penúltima sessió una fidelitat i escrupulositat tals en els conceptes i paraules emesos pels regidors que intervingueren en els debats que, francament, no hi estàvem acostumats.

Vertaderament, tenim una joia que no ens la mereixem.

Anuncieu a LLUITA

Anuncis

En fer-se necessari l'enderroc de la volta de varies criptes de la via K del Cementiri municipal, per tal de procedir a la seva immediata construcció, l'Ajuntament, en sessió del dia 30 del passat mes, acordà aprovar el padró per a l'exacció de la contribució especial de millores corresponent a l'obra esmentada, i l'exposició al públic per quinze dies pel seu examen i reclamació si s'escau.

Subscriuiu-vos a

Lluita

● Terminat el padró de l'arbitri per Guarderia Rural, de conformitat a l'Ordenança num. 18, restarà exposat al públic, pel termini de quinze dies, per tal que pugui ésser examinat i formular-se les

lluita

reclamacions que els interessats estimin oportunes.

PERFUMERIA VINYETA

● El dia 19 del mes que som, a les dotze del matí es celebrarà al Saló de l'Alcaldia de la Casa Comunal, la subhasta per a arrendar les herbes de l'artiga del Triai.

Voleu menjar bé? Recordeu-vos del Hotel Europa

● Havent sol·licitat En Jaume Costa el corresponent permís per a instal·lar un motor elèctric de 1 H.P. per a accionar una màquina de pastar farina en els baixos de la casa número 1 de l'Avinguda de Sant Joan; en compliment del què disposa l'article 198 de les ordenances municipals s'anuncia al públic per tal que els veïns que es creguin perjudicats puguin presentar reclamacions en el termini de quinze dies a la Secretaria municipal.

● L'Ajuntament, en sessió del dia 14 del mes que som, aprovà el padró per a l'exacció de l'arbitri amb fins no fiscals sobre portes i finestres que s'obrin a l'exterior, i els que fan referència a la circulació, per les vies municipals del terme, de gossos, carros, carretes i carretons de

espatlles i sense el coneixement d'aquesta Corporació. Però tampoc diu res a favor d'aquest mateix Consistori que un senyor regidor vulgui convertir-lo en un safareix o en una tribuna per a esbafar-se de les seves rancúnies.

Abans d'acabar, havem de fer un aclariment sobre l'actitud del nostre periòdic en aquest afer. En el nostre número darrer va aparèixer en aquestes pàgines i en aquest mateix lloc un article del nostre particular amic senyor Dot-Arxé, en el qual es defensava dels càrrecs que el senyor Garganta li feu en la sessió del dia 7. Aquest article, entregat pel seu autor poques hores abans de la sortida de LLUITA, pels efectes de compaginació i a causa de la premura del temps no es publicà en el lloc i en la secció que li corresponia que no era altra que el que tenim destinat a *Tribuna Lliure*. Aquesta petita anomalia, no pot influir de cap manera amb el caràcter independent del nostre periòdic que volem mantenir sempre per sobre de tota lluita partidista. El nostre criteri sobre l'Escola de Segon Ensenyament ja serà exposat a la seva hora.

mà, els quals resten exposats al públic, per a reclamacions, durant el termini de quinze dies, a comptar del següent al de la data de la seva inserció en el Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya.

● Havent de procedir a la renovació anual del Padró de Beneficència, s'avinenta a les famílies que es creguin amb dret a figurar en el que ha de regir durant l'any 1934, ho sol·licitin del Negociat de Governació d'aquest Ajuntament fins el dia 23 d'aquest mes.

● L'Alcalde d'aquesta ciutat En Ramon Aubert i Cros

Fa avinent: Que coincidint en

dilluns les properes diades de Nadal i Cap d'Any declarades festes oficials, i en virtut de l'acord d'aquest Ajuntament del dia 9 d'Agost de 1932, els mercats corresponents als esmentats dies seran traslladats als dimarts dies 26 d'aquest mes i 2 de Gener de 1934, respectivament.

Ço que faig públic per a general coneixement.

● Aprovat per l'Ajuntament el Padró per a l'exacció de l'arbitri prescrit a l'Ordenança núm. 38, sobre Cassinos i Societats recreatives, s'exposa al públic, per quinze dies, durant els quals seran admeses les reclamacions que

les Entitats que hi són compreses creguin de justícia formular.

Hotel Europa Una cuina selecte

POLÍTIQUES

Les Eleccions Municipals

Suspeses les eleccions per a regidors que havien de celebrar-se demà, a causa del passat moviment anarquista, sembla que aquestes tindran lloc dintre un termini que no passarà del 14 de Gener,

Dissabte passat al «Casal Català» fou proclamada la llista que aquesta entitat presentarà en la propera lluita electoral, integrada pels següents senyors: *Joan de Garganta, Ramon Moret, Salvador Blanc, Joan Coll, Angel Casas, Francesc Vidal, Antoni Bandranas, Candi Vinyeta, Joan Sala, Miquel Pagés, Lluis Curós i Josep Freixa.*

Quant a les altres candidatures, sembla que l'acord encara no és complert.

El darrer moviment «faista» en les nostres comarques

La matonada de la F. A. I. ha tingut una insignificant repercussió en les nostres comarques.

A Girona i a Salt foren detinguts alguns subjectes forasters

BARTOMEU CASADEMONT

ELECTRICISTA

Successor de Vidua Moret

VENDA I REPARACIÓ DE MOTORS I RADIS DE TOTA POTENCIA

MATERIAL ELÉCTRIC

REBAIXA D'UN 50 % EN TOTS ELS ARTICLES

CLIVILLERS 15

● L O T

Lluita

que venien a organitzar el moviment en terres gironines.

Passat d'alguns actes de sabotatge es pot dir que no es registrarà cap més incident en aquesta circumscripció.

Per tal de descansar una mica la guàrdia civil, nombroses forces del somatent prestaren serveis de nit per les ca. reteres, fàbriques, línies telegràfiques i telefòniques i centrals elèctriques.

De les pedreres de Castellfullet de la Roca es trobà a mancar una gran quantitat de dinamita. Per aital motiu la guàrdia civil d'aquesta ciutat efectuà varis registres en domicilis de sospitosos i vigilà estretament les poblacions veïnes.

Fora d'això, res més.

Per a excursions col·lectives encarregueu la vostra minestra al

Hotel Europa

Delegació Provincial del Treball

Aquesta Inspecció Provincial del Treball, fent-se ressò de queixes que li han estat formulades, amb motiu d'incompliment del preceptuat en les Bases de Treball del Ram de Comerç en general vigents, en el relatiu a l'horari de treball, en el seu ànim benèvol de no aplicar les sancions immediates, adverteix al Comerç en general l'obligació que té de no quebrantar l'esmentat precepte, ja que oportunament seran lliurades les corresponents inspeccions i li seria molt lamentable tenir d'aplicar-les amb tot rigor, als industrials i comerciants infractors.

Girona, 12 de desembre de 1933. — L'Inspector Provincial, Ramon Jutglà.

Dispensari de lluita Antituberculosa

Serveis prestats en el mes de Novembre de 1933.

Malalts que han passat pel Dispensari, 605; Malalts visitats per primera vegada, 27.

Detall dels treballs efectuats: Visites, 209; Radiografies, 6; Radioscòpies, 52; Al·lisis.

Tractaments, 484. Pneumotòrax, 14; Injeccions, 328; Tractaments amb sanocrisina, 45; Tractaments amb tiosulfats, 97.

Medicaments entregats (a part d'injectables): Específics farmacèutics, 238, a 197 malalts.

Servei de vacunació antituberculosa amb la vacuna «Calmette Guérin»:

Vacunacions fetes en el mes de Novembre.

Nadons vacunats a la Capital, 23; Nadons revacunats a la Capital, 14; Nadons vacunats en els pobles de les Comarques Gironines, 122; Nadons revacunats en els pobles de les Comarques Gironines, 92. Total 253.

Lluita Antituberculosa

La Lluita Antituberculosa, aprofita aquesta ocasió per a posar una vegada més a la disposició de totes les classes socials de Girona i comarques, el seu servei de vacunació antituberculosa amb B. C. G., la qual s'ha d'administrar a l'infant per la boca dintre els deu dies del seu naixement. Les senyores llevadores i metges, són els agents d'enllaç amb aquest servei i és a qui poden sol·licitar-se, els quals la demanaran en aquest servei i la remetrem completament gratuïta.

● La Secció de Vacunació Antituberculosa amb Calmette Guérin del Dispensari de Lluita Antituberculosa i Acció Social de

les Comarques Gironines, ens prega fem present a totes les famílies que han vacunat els seus fills per mitjà del servei establert per aquest Dispensari, la necessitat de remetre la corresponent fitxa que s'inclou a la vacuna, ja que de no fer-ho així no podrà procedir-se a la revacunació al cap de l'any i no assolint per tant els efectes que es cerquen.

També són pregats de comunicar al Dispensari (baixos de l'Hospital) els canvis de domicili que es produeixin, puix les revacunacions es remunten automàticament sense demanar-les i l'haver canviat de domicili sense avisar en aquest servei, significa la no recepció de la revacunació.

V A R I E S

La diada de Santa Llúcia

A causa de la inclemència i inseguretat del temps es veié força deslluït l'aplec que tots els anys es celebra a l'ermita de Santa Llúcia.

En canvi, tots els balls organitzats en honor de les nostres gentils modistes es vegeren extraordinàriament animats.

Demà, si el temps hi acompanya, tot fa preveure que la tradicional *anada* a l'esmentada ermita, es veurà molt concorreguda.

Un immillorable servei

Hotel Europa

Missa del Gall a Núria

El G. E. i E. G. ha organitzat aquest any una excursió a Núria per assistir a la missa del gall. Els organitzadors han cuidat de poder ésser de retorn a la

capital abans de les dotze del dia de Nadal.

No cal dir la gran quantitat d'aficionats als esports de neu que es desplaçaran per a fruit de les delícies d'aital esport en un paratge tan meravellós del nostre Pirineu.

La facilitat de comunicacions i el confort que els propietaris de l'Hotel han cuidat de donar als seus clients, fan de Núria un centre d'excursions de categoria.

ESPECTACLES

Cinéma Ideal Park

Programa per a demà diumenge tarda i nit:

«Pecadores sin careta», comèdia dramàtica; els dibuixos en colors, «Pájaros en Primavera»; una revista; i el film «Madame Butterfly».

Teatre Principal

Avui dissabte, gran funció teatral que donarà la Companyia Vila-Davi, amb el poema d'En Josep M. de Sagarra «L'Estrella dels Miracles».

Per a demà diumenge tarda i nit, gran programa de pel·lícules: «Corsario»; dues revistes; i «Las dos huerfanitas».

Orfeó Popular Olotí

Demà, en aquest saló s'hi projectarà el següent programa: «Cuidado solteros»; «La noche de la batalla»; i una còmica.

Cafè dels Nostres

Dilluns vinent, dia 18, en aquest Cafè, s'hi farà un gran Ball de gala, segon de la sèrie dels dilluns, per la renomada orquestrina «Young-Jazz».

Impremta AUBERT. - Olot

Oportunitat...!

Comerç de Comestibles i Begudes de segur rendiment i situat en lloc molt apropiat, urgeix traspasar per enfermetat del seu propietari.

Al comptat, a plaços i a prova.
Raó: AGÈNCIA CASTELLS
Clivillers, 29 pral. - Telèfon, 87

MERCERIA, NOVETATS I CONFECIO

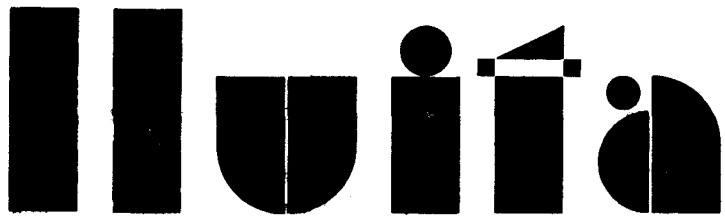
Mercè Corminola

Sant Ignaci, 3 : Travessia Plaça República : OLOT

Gran assortit
en pells i guants

Sorteig d'una formosa NINA

Per cada compra mínima d'UNA pesseta es regalarà un número en combinació amb els quatre últims del 1er. premi del sorteig que tindrà lloc el dia 11 Gener 1934

Quan es decidiran els obrers a aplegar-se dintre una organització eficaç i responsable?

Del passat moviment anarquista

A no ésser per les víctimes que ha causat, creieu que el moviment anarquista d'aquests dies, almenys en el que es refereix al seu aspecte de tècnica revolucionària, seria cosa de per riure. No som gaire forts en Història, però juraríem que ella no en registra pas cap de tant desguitarrat i baix de sostre com aquests moviments *comunistas-libertarios* que havem de presenciar gairebé una vegada per trimestre.

Unes revolucions com aquestes, les quals consisteixen en segrestar «serenos», requisar les verdures dels horts i cremar unes tristes barraques, aviat no espantaran ningú. És veritat que els sediciosos varen prendre l'acord—una mica més trascendental, tanmateix— d'abolir la moneda. Però jo no hi crec gaire en això i Déu em lliuri de deixar ni solament quatre pessetes massa a l'abast dels dits d'aquests bergants.

Tanta literatura i tant matonisme tot plegat per arribar fins aquí! Tanta doctrina pocasolta i, fins i tot, tot un pla predeterminat d'organització en un llibre que assenyala l'adveniment del *comunismo libertario* a data fixa (1), per esbafar-se amb segrestar quatre burots inofensius i mal pagats!

Deixant de banda, però, l'aspecte còmic de la revolta anarquista, és necessari comentar una mica l'ambient de tragèdia que ha causat. Les víctimes innocents de la faistada es compten, dissortadament, per algunes dotzenes arreu de la Península. El primer que se li acut a tota persona mentalment normal és com a l'ampar d'una idea, per més utòpica i descabellada que sigui, es poden cometre actes d'una cri-

minalitat semblant. Fer descarrilar trens perquè sí, col·locar bombes onsevulla que puguin fer mal, destruir pel gust de destruir, això no pot ésser el fruit de cap *idea*, de cap teoria política ni filosòfica, sinó la terrible conseqüència d'uns cervells malalts, d'uns esperits exacerbadament malsans.

No hem pas vist les fitxes de tots els subjectes que han pogut capturar-se aquests dies. Però estem completament segurs que la major part d'ells han d'ésser ex-presidiaris, ganduls de professió o perseguits per inconfessables delictes comuns. No pot ésser de cap de les maneres que cap obrer vertaderament tal vulgui fer-se solidari de les monstruositats que havem contemplat aquests dies. Podrà, això sí, pretenir qualsevol idea de les més avançades; però d'aquí a convertir-se en un criminal hi ha tot un abim enorme de distància.

Un enigma que ha posat en guàrdia a l'opinió és el de saber on han sortit els diners per a organitzar la passada revolta. Tothom sap que en les caixes dels Sindicats no hi ha una sola pesseta; que la Confederació es troba en una evident fallida. I el moviment d'aquests dies ha costat molts diners. D'on han sortit, doncs?

Un altre símptoma molt revelador és que l'estat anàrquic en el qual s'ha trobat Espauya darrerament gairebé no ha repercutit en la Borsa, mantenint-se fermes els valors i oscil·lant molt lleugerament la pesseta.

Són dos fets aquests que convé tenir en compte i que potser val la pena de què hi pensem un poc.

R. PLA I CORAL

(1) A. Martínez Rizo. - 1940: *El advenimiento del comunismo libertario*.